

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
ČTÚ-76 367/2014-606/XXXII.vyř.

Praha
23. 3. 2017

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 11 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 19. 12. 2014 pod čj. ČTÚ-76 367/2014-606 na návrh navrhovatele, společnosti Aston com s.r.o., IČO: 269 15 588, se sídlem Skalní 1088, 753 01 Hranice I - Město, zastoupené Mgr. Janem Špačkem, advokátem se sídlem Revoluční 13, 110 00 Praha 1, proti odpůrci, společnosti O2 Czech Republic a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, po změně návrhu ze dne 27. 4. 2015, ve věci sporu o uložení povinnosti předat navrhovateli ČVOP kódy k telefonním číslům a umožnit navrhovateli převod těchto čísel k jinému poskytovateli služeb a určení neplatnosti výpovědi uzavřené smlouvy, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítá.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel doručil dne 19. 12. 2014 správnímu orgánu návrh na rozhodnutí sporu, kterým žádal určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv odpůrcem učiněné dopisem ze dne 16. 12. 2014 a doručené navrhovateli dne 17. 12. 2014, a dále uložení povinnosti odpůrci, jako poskytovateli veřejně dostupné služby elektronických komunikací, pokračovat od právní moci rozhodnutí ve věci v poskytování služeb a ostatních plnění v rozsahu a kvalitě vyplývajících z Účastnické smlouvy č. 3300230852 a Rámcové dohody č. O2OP/413296, ve znění pozdějších dodatků (dále též „Účastnická smlouva“ a „Rámcová dohoda“ nebo Smlouva), uzavřené mezi odpůrcem a navrhovatelem. Smluvní vztah mezi stranami sporu byl tedy upraven Účastnickou smlouvou se Všeobecnými podmínkami pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a Rámcovou dohodou (dále též „Smlouva“).

V rámci předmětného návrhu se navrhovatel zároveň domáhal, aby správní orgán vydal předběžné opatření s navrženými výroky rozhodnutí, které však nebyly dostatečně určité, ani vykonatelné. Současně absentovala tvrzení navrhovatele osvědčující potřebu zajištění průběhu a účelu řízení zajišťovacím prostředkem ve formě požadovaného předběžného opatření k zatímní úpravě poměrů účastníků řízení.

V rámci návrhu na zahájení správního řízení a jeho doplnění dne 4. 1. 2015 navrhovatel mimo jiné uvedl, že s účinností od 5. 2. 2013 uzavřel s odpůrcem Účastnickou smlouvu č. 3300230852 na dobu neurčitou a Rámcovou dohodu č. O2OP/413296, jejíž účinnost původně končila dne 6. 2. 2015, a která byla Dodatkem č. 2 k Rámcové dohodě ze dne 6. 11. 2014 prodloužena o dobu dalších 2 měsíců. Dne 17. 12. 2014 obdržel navrhovatel dopis odpůrce označený jako výpověď účastnických smluv, kterým tento navrhovatel sdělil s odkazem na údajné porušování Všeobecných obchodních podmínek ze strany navrhovatele, že vypovídá všechny účastnické smlouvy na telefonní čísla s tím, že služby elektronických komunikací budou na telefonních číslech zrušeny po uplynutí výpovědní doby v délce jednoho měsíce, která počíná běžet ode dne odeslání této výpovědi navrhovatelí.

Navrhovatel považuje toto sdělení za neplatnou výpověď Smlouvy. Podle vyjádření navrhovatele odpůrce již dne 16. 12. 2014 rozpoutal vůči koncovým uživatelům výhružnou kampaň, kdy jim všem sdělil, že k 16. 1. 2015 budou všechny služby na předmětných telefonních číslech zrušeny pro porušení Všeobecných podmínek navrhovatelem s tím, že má navrhovatel ukončit svou činnost a že o tom rozhodl Český telekomunikační úřad. Podle navrhovatele odpůrce usiloval o převzetí databáze telefonních čísel navrhovatele, a to i za situace, kdy uzavřel s navrhovatelem Dodatek č. 2 k Rámcové dohodě, kterým prodlužuje její účinnost nad rámec původní dohody o další 2 měsíce. Dále navrhovatel podrobně uvedl důsledky/dopady, které podle jeho názoru vzniknou koncovým uživatelům v důsledku neplatného ukončení účastnických smluv, resp. neoprávněného ukončení poskytování služeb ze strany odpůrce. Tímto jednáním odpůrce by podle navrhovatele došlo k porušení povinností vyplývajících se zákona o elektronických komunikacích.

Dále navrhovatel popsal vznik sporu tak, že mu byl dne 13. 12. 2013 doručen dopis odpůrce, ve kterém odpůrce uvedl, že podle jeho názoru navrhovatel porušuje Všeobecné podmínky tím, že umožňuje užívání služeb za úplaty jiným osobám (než zaměstnancům a osobám, které jsou v jeho statutárních orgánech) a že k takovému poskytování služeb neposkytl odpůrce souhlas ve smyslu článku 4.1 písmeno c) Všeobecných podmínek a že odpůrce s navrhovatelem neuzavřel velkoobchodní smlouvu. Odpůrce dále ve svém dopise navrhovatele upozornil, že veškeré smlouvy na předmětná telefonní čísla jsou smlouvami účastnickými podle § 63 zákona o elektronických komunikacích, a že je navrhovatel může využívat pouze pro vlastní potřebu. Na to pak reagoval navrhovatel sdělením ze dne 9. 1. 2014 tak, že podle jeho názoru odpůrce do Všeobecných podmínek s účinností od 1. 9. 2013 po 8 měsících od uzavření Smlouvy a po předcházející skoro desetileté spolupráci jednostranně zařadil článek 4.1 písmeno c), kterým se navrhovatelí zakazuje umožnit užívat služby odpůrce třetím osobám bez předchozího písemného souhlasu odpůrce. Tuto změnu považuje navrhovatel za neplatnou, neboť ji neschválil, a je přesvědčen, že k umožnění užívání služeb třetím osobám není třeba předchozího písemného souhlasu odpůrce, stejně jako před 1. 9. 2013. Podle navrhovatele odpůrce vystupuje z pozice osoby s významnou tržní silou a vynucuje si nepřiměřené změny smluvních podmínek. Tím podle navrhovatele dochází k narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu i k porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Dále navrhovatel poukázal na to, že dne 24. 1. 2014 u něj provedl Český telekomunikační úřad kontrolu, a neshledal žádné pochybení.

Navrhovatel dále uvedl, že dne 12. 12. 2014 zaslal odpůrce navrhovatelí návrh smlouvy na odkup mobilní báze čísel s termínem pro akceptaci nabídky do 15. 12. 2014. V tak krátkém čase však navrhovatel podle svého vyjádření nemohl nabídku posoudit, a tedy ani akceptovat. Dle tvrzení navrhovatele obdržel dne 17. 12. 2014 výše uvedený dopis odpůrce označený jako Výpověď účastnických smluv a téhož dne začal odpůrce kontaktovat

prostřednictvím SMS zpráv koncové uživatele služeb elektronických komunikací poskytovaných na předemtných telefonních číslech s tím, že dne 16. 1. 2015 budou navrhovateli ukončeny služby, a že bude navrhovateli Českým telekomunikačním úřadem uložen zákaz poskytovat služby v síti odpůrce. Tím, že odpůrce podle navrhovatele takto vyhrožoval těmto koncovým uživatelům odpojením/zrušením čísla z důvodu ukončení činnosti navrhovatele, došlo k poškození navrhovatele.

Podle navrhovatele není odkaz na důvod výpovědi dle článku 9.14.1 a 9.14.2 Všeobecných podmínek ve výpovědi důvodný. Důvody pro podání výpovědi uvedené v těchto článcích nebyly naplněny, proto podle názoru navrhovatele nebyl odpůrce oprávněn podat výpověď, když navrhovatel neporušil zde uvedené povinnosti.

V rámci doplnění návrhu na vydání rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 4. 1. 2015 navrhovatel uvedl podrobně důsledky, které vzniknou nebo mohou vzniknout koncovým uživatelům v důsledku neplatného ukončení účastnických smluv výpovědí. Podle navrhovatele případná újma odpůrce, která by mu vydáním předběžného opatření mohla teoreticky vzniknout, v žádném případě nedosahuje uvedené újmy koncových uživatelů, popř. navrhovatele.

Dále navrhovatel opětovně podrobně uvedl důvody, proč je podle jeho názoru změna Všeobecných podmínek provedená odpůrcem zařazením článku 4.1 písmeno a) a písmeno c) podle jeho názoru neplatná.

Závěrem pak navrhovatel upozornil, že k Rámcové dohodě přistoupila jako další účastník společnost MORA - INFO s.r.o., se kterou je navrhovatel propojen, a závazky ze smluv se dotýkají obou subjektů. Podle svého vyjádření navrhovatel vede 241 účastnických telefonních čísel a společnost MORA - INFO s.r.o. dalších 1 471 telefonních čísel. K tomu správní orgán uvádí, že společnost MORA - INFO s.r.o. podala shodný samostatný návrh na zahájení správního řízení včetně návrhu na vydání předběžného opatření (řízení je vedeno pod čj. ČTÚ-76 369/2014-606).

K tomu navrhovatel uvedl, že požádal odpůrce o převod telefonních čísel k jinému poskytovateli služeb. Odpůrce na tuto žádost reagoval tak, že na jednotlivá telefonní čísla zaslal převodní kódy (číslo výpovědi opouštěného poskytovatele, dále též „ČVOP kódy“) a na opakovanou žádost navrhovatele odmítl předat tyto převodní kódy k rukám navrhovatele. Podle sdělení navrhovatele odpůrce věděl, že navrhovatel nemá k dispozici předmětné SIM karty a nemá tedy přístup k zasláným ČVOP kódům. Navíc navrhovatel uvedl, že řada předmětných telefonních čísel je použita v „technologiích“ typu alarm, car kontrol atp., v důsledku čehož není navrhovateli, ale ani nikomu jinému umožněno provést převod takového čísla k jinému poskytovateli služeb na základě ČVOP kódů zasláných jako SMS zpráva na takto používané mobilní telefonní číslo. Tímto navrhovatel poukázal na další porušení zákona o elektronických komunikacích, když mu odpůrce odepírá možnost změny poskytovatele služeb.

Navrhovatel svá tvrzení doložil následujícími důkazy:

- Účastnická smlouva o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a Rámcová dohoda ze dne 5. 2. 2013 uzavřená mezi Aston com s.r.o. a O2 Czech Republic a.s. s přistoupením společnosti MORA - INFO s.r.o.
- Dodatek č. 2 ze dne 6. 11. 2014 k Rámcové dohodě č. O2OP/413296
- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve znění účinném od 4. 12. 2014
- Dopis společnosti O2 Czech Republic, a.s. ze dne 12. 12. 2013
- Reakce právního zástupce navrhovatele ze dne 9. 1. 2014 na dopis společnosti O2 Czech Republic, a.s. ze dne 12. 12. 2013 s upozorněním na neplatnost změny obchodních podmínek provedených s účinností od 1. 9. 2013
- Odpověď na dopis právního zástupce navrhovatele ze dne 9. 1. 2014 společností O2 Czech Republic a.s. ze dne 17. 1. 2014
- Protokol o kontrole ČTÚ 1401-084-00/1k ze dne 24. 1. 2014

- E-mailová zpráva odpůrce ze dne 12. 12. 2014 s návrhem na odkup mobilní báze
- Dopis společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. označený jako Výpověď účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014
- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací účinné od 1. 4. 2009
- Faktura vystavená odpůrcem navrhovatelí dne 1. 12. 2014
- Odpověď odpůrce na žádost navrhovatele o zaslání převodových kódů (ČVOP) ze dne 19. 12. 2014

Dne 7. 1. 2015 navrhovatel znovu doplnil svůj návrh. Rovněž založil do spisu nové důkazy, uzavřenou Rámcovou dohodu mezi navrhovatelem a odpůrcem z roku 2007, a dále e-mailovou zprávu, ze které má dle tvrzení navrhovatele vyplývat, že odpůrce provedl u jednoho zákazníka navrhovatele změnu poskytovatele služeb bez souhlasu navrhovatele, jakožto účastníka smlouvy.

Z důvodů časové tísně na straně navrhovatele, aby měl možnost přenést svá telefonní čísla k jinému poskytovateli služeb, aniž by došlo na předmětných telefonních číslech k přerušení poskytování služeb z důvodu nedodržení nezbytných lhůt potřebných pro přenesení předmětných telefonních čísel, rozhodl správní orgán dne 8. 1. 2015 (čj. ČTÚ-76 367/2014-606/II.vyř.) o nařízení předběžného opatření v části návrhu navrhovatele týkajícího se povinnosti odpůrce zaslat ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům, a to tak, že odpůrci uložil povinnost, aby k rukám navrhovatele zaslal ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům, a to do 12:00 hodin dne 12. 1. 2015 v listinné podobě a zároveň do datové schránky navrhovatele v elektronické podobě umožňující další zpracování.

O zbývající části žádosti navrhovatele o vydání předběžného opatření správní orgán rozhodl dne 13. 1. 2015 v rozhodnutí čj. ČTÚ-76 367/2014-606/VII.vyř. tak, že ji zamítl. V řízení o rozkladu proti zamítnutí této části žádosti o nařízení předběžného opatření správní orgán II. stupně rozhodl tak, že potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Navrhovatel ve svém podání ze dne 20. 1. 2015 zejména uvedl, že na žádost navrhovatele o převod čísel k jinému poskytovateli služeb reagoval odpůrce tak, že převodní ČVOP kódy zaslal na jednotlivá telefonní čísla, ale odmítl na opakovanou žádost navrhovatele předat ČVOP kódy k rukám navrhovatele. Na podporu svého tvrzení navrhovatel doložil odpověď odpůrce na jeho žádost doručenou emailem dne 19. 12. 2014. K tomuto důkazu navrhovatel uvedl, že o ČVOP kódy žádala společně společnost MORA – INFO s.r.o. i navrhovatel / společnost Aston com s.r.o., tedy společnost Aston com s.r.o. dle zažité komunikace s odpůrcem žádala o ČVOP kódy pod hlavičkou partnerské společnosti MORA – INFO s.r.o. Navrhovatel dále uvedl, že odpůrce minimálně po dobu 10 let trvání smluvního vztahu poskytoval navrhovatelí na jeho žádost ČVOP kódy k jeho rukám, nikoliv rozesíláním formou SMS na příslušná telefonní čísla – koncové uživatele. K tomu navrhovatel doložil výpověď partnerské společnosti MORA – INFO s.r.o. a žádost o hromadné zaslání ČVOP kódů ze dne 22. 10. 2014, emailovou zprávu odpůrce ze dne 27. 10. 2014, kterou hromadně předal k rukám společnosti MORA – INFO s.r.o. ČVOP kódy včetně přílohy ve formě excelové tabulky.

K podanému návrhu se vyjádřil odpůrce dne 26. 1. 2015. Uvedl, že z tvrzení navrhovatele je zřejmé, že na mobilních telefonních číslech, k nimž má práva poskytovatele odpůrce, poskytuje navrhovatel vlastním jménem na vlastní účet služby elektronických komunikací třetím osobám, i když k poskytování služeb nemá žádná práva. Odpůrce rovněž vyjádřil své přesvědčení, že na jednom čísle nemohou v jeden okamžik poskytovat služby dva podnikatelé a kdokoli na určitém telefonním čísle poskytuje služby elektronických komunikací, pak nemůže být v postavení účastníka. Podle vyjádření odpůrce nebyl navrhovatel držitelem oprávnění k využívání předmětných telefonních čísel, čímž měl podle odpůrce navrhovatel porušit ustanovení § 118 odst. 1 písm. f) zákona o elektronických komunikacích a zasáhnout tak i do práv odpůrce. Podle odpůrce navrhovatel nesplnil ani povinnost podle čl. 12. odst. 1 opatření obecné povahy č. OOP/10/10.2012-12 ze dne 30. 10. 2012 (dále též „Opatření“ nebo „OOP/10/10.2012-12“) a neuzavřel s odpůrcem smlouvu,

v níž by jako podnikatel dohodl podmínky nezbytné pro zajištění vzájemné přenositelnosti telefonních čísel. Tím se podle odpůrce měl navrhovatel dopustit správního deliktu podle § 118 odst. 1 písm. l) zákona o elektronických komunikacích.

Odpůrce dále uvedl, že zákaz přeprdeje služeb bez souhlasu odpůrce byl ve Všeobecných podmínkách odpůrce již od roku 1996 a tvrzení navrhovatele, že před 1. 9. 2013 Všeobecné podmínky odpůrce přeprdej služeb umožňovaly, jsou naprosto mylná. Na podporu své argumentace odpůrce předložil Všeobecné podmínky účinné od 30. 6. 2012 a odkázal na jejich článek 4.1 písm. e), který zákaz přeprdeje služeb upravoval. Podle odpůrce se navrhovatel nemůže domáhat neplatnosti výpovědi, když sám porušil smluvní podmínky Účastnické smlouvy i Rámcové dohody. Navrhovatel se podle odpůrce nemůže domáhat ani dalšího poskytování služeb odpůrcem, když se sám domáhal ukončení poskytování služeb a přenesení čísel k jinému poskytovateli. Podle názoru odpůrce navíc nelze připustit, aby byl odpůrce nucen poskytovat navrhovateli služby, když navrhovatel dopisem ze dne 18. 12. 2014 odpůrci oznámil, že pozastavuje placení všech přijatých faktur. K tomu odpůrce předložil kopii svého výše uvedeného dopisu ze dne 16. 12. 2014 označeného jako Výpověď účastnických smluv. Závěrem odpůrce požádal o spojení řízení s řízeními čj. ČTÚ-74 910/2014-606, které bylo zahájeno na návrh odpůrce proti navrhovateli a společnosti MORA – INFO s.r.o. a s řízením čj. ČTÚ-76 369/2014-606, které bylo zahájeno na návrh společnosti MORA – INFO s.r.o. proti odpůrci.

Odpůrce v dopise ze dne 16. 2. 2015 v rámci vyjádření k rozkladu navrhovatele proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 13. 1. 2015 o zamítnutí návrhu ve zbývající části žádosti navrhovatele na vydání předběžného opatření uvedl, že si musí navrhovatel v první řadě ujasnit, zda je poskytovatelem služeb, který uzavírá účastnické smlouvy s účastníky telefonních stanic, anebo je sám účastníkem těch samých telefonních stanic. K tomu odpůrce odkázal na znění čl. 5.2 Všeobecných podmínek navrhovatele. Odpůrce dále vyjádřil přesvědčení, že chce-li nějaký soutěžitel poskytovat v síti nějakého operátora služby, musí s ním uzavřít písemnou smlouvu podle § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích. Podle odpůrce „šedí operátoři“, kteří neplní prakticky žádné povinnosti, chtějí na trhu podnikat se ziskem, ale přitom se, když se jim to hodí, schovávají za postavení účastníka, čímž díky nekalé konkurenční výhodě ohrožují existenci virtuálních operátorů tím, že šetří na plnění drtivé většiny zákonných a regulatorních podmínek. K tomu odpůrce odkázal na kontrolní protokol Českého telekomunikačního úřadu č. 1401-084-00/1K ze dne 24. 1. 2014, který se zabýval způsobem poskytování služeb ze strany navrhovatele a jeho sesterské společnosti MORA – INFO s.r.o. Odpůrce opětovně vyjádřil své přesvědčení, že navrhovatel se měl dopustit správního deliktu podle § 118 odst. 1 písm. l) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s ostatními poskytovateli služeb smlouvy, v nichž by dohodl podmínky nezbytné pro zajištění vzájemné přenositelnosti telefonních čísel. Odpůrce dále uvedl, že jestliže navrhovatel vystupuje vůči koncovým uživatelům jako poskytovatel služeb, měl jim i vystavit vlastní ČVOP kódy a umožnit jim přenést jejich telefonní čísla k jinému poskytovateli. Někteří koncoví uživatelé přitom sami požádali odpůrce o přenesení telefonních čísel k jiným poskytovatelům služeb nebo žádali o uzavření smluvního vztahu s odpůrcem, čímž se podle odpůrce dokazuje nemožnost souběžné existence dvou účastníků na jednom telefonním čísle a nesprávnost celé konstrukce podnikání navrhovatele a jeho sesterské společnosti MORA – INFO s.r.o. Odpůrce dále odmítl argumenty navrhovatele týkající se přirovnání změny operátora koncovým uživatelem ke změně operátora, kterou by provedl bez vědomí zaměstnavatele jeho zaměstnanec, a hrozící újmy v důsledku registrace některých předmětných telefonních čísel v rámci krizového řízení obcí a státu s tím, že navrhovatel není zaměstnavatelem žádného z účastníků telefonních stanic ani není součástí integrovaného záchranného systému ve smyslu zákona č. 239/2000 Sb., ani není zaměstnavatelem osob účastných na tomto systému. Odpůrce označil za absurdní argumentaci navrhovatele, který podle vyjádření odpůrce sám prostřednictvím společnosti MORA – INFO s.r.o. požadoval zaslání ČVOP kódů přímo formou SMS zprávy uživatelům telefonních čísel a následně v návrhu na vydání předběžného opatření lživě tvrdil, že mu odpůrce odmítl ČVOP kódy vydat. Odpůrce rovněž

zopakoval, že Všeobecné podmínky odpůrce účinné od 30. 6. 2012 obsahovaly zákaz přeprdeje a Rámcová dohoda mezi odpůrcem a navrhovatelem byla uzavřena až dne 5. 2. 2013. Navrhovatel tedy podle odpůrce tyto podmínky akceptoval a musel si jich být vědom, když podpisem Rámcové dohody potvrdil, že se s nimi seznámil a zavázal se, že je bude dodržovat. Podle odpůrce je ze samé podstaty věci vyloučeno, aby jedna osoba byla ve vztahu k jednomu telefonnímu číslu zároveň účastníkem a zároveň vystupovala jako poskytovatel služeb elektronických komunikací, k čemuž odkázal na rozhodovací praxi Českého telekomunikačního úřadu, jmenovitě na rozhodnutí čj. ČTÚ-32 960/2012-603 ze dne 15. 4. 2013.

Správní orgán rozeslal dne 27. 2. 2015 účastníkům řízení vyrozumění o nařízení ústního jednání na den 13. 3. 2015.

Před ústním jednáním zaslal dne 12. 3. 2015 navrhovatel správnímu orgánu podání, ve kterém uvedl, že je registrovaným podnikatelem v elektronických komunikacích, avšak v případě tohoto sporu primárně vystupuje v pozici účastníka na základě uzavřené Účastnické smlouvy a Rámcové dohody s odpůrcem, která byla zcela neočekávaně a bezdůvodně ukončena. Podle navrhovatele je argumentace odpůrce, že jeden subjekt nemůže být současně účastníkem i poskytovatelem služeb nesprávná a s ohledem na dosavadní zavedenou praxi mezi odpůrcem a navrhovatelem značně překvapivá. Navrhovatel opětovně poukázal na to, že dne 24. 1. 2014 u něj proběhla kontrola Českého telekomunikačního úřadu ve smyslu § 113 zákona o elektronických komunikacích, při které nebyla shledána žádná pochybení, a odmítl tvrzení odpůrce, že z protokolu č. 1401-084-00/1k má vyplývat, že kontrola nebyla ještě ukončena s tím, že kontrola proběhla více jak před rokem a od té doby nebyl vůči navrhovateli učiněn v souvislosti s provedenou kontrolou žádný další krok. Navrhovatel dále uvedl, že ještě dne 6. 11. 2014 byl mezi ním a odpůrcem uzavřen dodatek č. 2 k Rámcové dohodě, kterým byla platnost této dohody prodloužena o dva měsíce. Dne 12. 12. 2014 navíc odpůrce zaslal navrhovateli návrh smlouvy na odkup mobilní databáze čísel s termínem pro akceptaci nabídky do 15. 12. 2014. Dne 16. 12. 2014 pak navrhovatel obdržel výpověď Účastnické smlouvy. Podle navrhovatele má odpůrce povědomí o obchodní činnosti navrhovatele minimálně od roku 2008, přesto nyní odpůrce tvrdí, že o této činnosti nevěděl. Navrhovatel uvedl, že může prokázat, že odpůrce měl náležité povědomí o činnosti navrhovatele prostřednictvím svědectví současných nebo i bývalých zaměstnanců odpůrce, se kterými o formě spolupráce mezi odpůrcem a navrhovatelem opakovaně jednal. Navrhovatel dále uvedl, že disponuje i zvukovými záznamy jednání a konkrétní označení svědků, jakož i předmětné audio záznamy, je připraven správnímu orgánu v případě potřeby dodat. Navrhovatel dále poznamenal, že si není vědom, že by zákaz přeprdeje služeb byl obsažen ve Všeobecných podmínkách odpůrce v okamžiku uzavření smluv mezi odpůrcem a navrhovatelem. Navíc obchodní praxe odpůrce, uzavírání a prodlužování smluv s navrhovatelem i vzájemná komunikace mezi odpůrcem a navrhovatelem existenci takového ustanovení každodenně popíraly. Podle navrhovatele je navíc jednostranný zákaz přeprdeje služeb v případě, že takovéto další zprostředkování služeb neodporuje zákonným podmínkám, v rozporu s právním řádem České republiky.

Navrhovatel dále ve svém vyjádření uvedl, že mu s ohledem na pozdní předání ČVOP kódů a v některých případech i s ohledem na obstrukce ze strany odpůrce po předání těchto ČVOP kódů nebylo umožněno provést převod všech telefonních čísel na nového poskytovatele služeb. Navrhovatel vyjádřil přesvědčení, že odpůrce provedl převedení čísel v rámci své sítě buď na sebe nebo na svou dceřinou společnost Bonerix s.r.o. S ohledem na uvedené, jakož i na navrhovatelem provedené částečné převedení telefonních čísel na nového poskytovatele služeb, se navrhovatel vyjádřil tak, že je nucen modifikovat předmět řízení tak, že se aktuálně domáhá, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost pokračovat v poskytování služeb elektronických komunikací pro navrhovatele jako účastníka smlouvy pouze na těch telefonních číslech, která odpůrce prostřednictvím koncových uživatelů násilně převedl na sebe nebo na svou dceřinou společnost Bonerix s.r.o. Zároveň požádal o to, aby správní orgán vyzval odpůrce k tomu, aby bezodkladně specifikoval, u kterých

telefonních čísel došlo po 16. 1. 2015 k jejich převedení od navrhovatele jako poskytovatele elektronických komunikací (který je také účastníkem smlouvy s odpůrcem) na odpůrce nebo jeho dceřinou společnost Bonerix s.r.o. Ohledně určení neplatnosti výpovědi pak navrhovatel trval na původně navrženém petitu. V případě, že by odpůrce nesdělil navrhovateli, resp. správnímu orgánu výše uvedenou informaci, navrhovatel z opatrnosti trvá na vydání rozhodnutí, kterým bude odpůrci uložena povinnost nadále poskytovat služby na všech telefonních číslech, jak je navrhovatel specifikoval v původním návrhu na zahájení řízení. Závěrem navrhovatel uvedl, že s ohledem na běh času modifikuje návrh na rozhodnutí sporu tak, že trvá na tom, aby služby elektronických komunikací poskytoval odpůrce navrhovateli až do řádného ukončení účastnických smluv, tedy do 5. 4. 2015.

Úvodem ústního jednání, které se uskutečnilo dne 13. 3. 2015, správní orgán zrekapituloval dosavadní řízení a poučil strany o právním rámci řízení, zejména že se v daném případě jedná o řízení podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, a dále o znění ustanovení § 142 správního řádu, který upravuje řízení o určení právního vztahu. Navrhovatel pak zopakoval a částečně rozvedl tvrzení uvedená v jeho podání ze dne 12. 3. 2015 v tom směru, že jeho obchodní spolupráce s odpůrcem trvala od roku 2007 a až do konce roku 2013 nebylo ze strany odpůrce nic namítáno, přestože řada zaměstnanců a vedoucích pracovníků odpůrce věděla o charakteru činnosti navrhovatele. Vzhledem k tomu, že odpůrce prodloužil v listopadu 2014 dodatkem Rámcovou dohodu s navrhovatelem do dubna 2015, byla výpověď Účastnické smlouvy ze strany odpůrce v prosinci 2014 pro navrhovatele překvapivá, protože očekával dodržení smlouvy až do konce dohodnuté doby. Navíc navrhovatel bezprostředně před doručením výpovědi obdržel od odpůrce návrh na odkoupení telefonních čísel, který však navrhovatel nemohl vzhledem ke stanovené jednodenní lhůtě ani posoudit. K předaným ČVOP kódům navrhovatel uvedl, že se mu nepodařilo převést několik desítek čísel využívaných společností Astom com s.r.o. a stovky čísel využívaných jeho sesterskou společností MORA – INFO s.r.o. Navrhovatel vyjádřil přesvědčení, že mu tak byla zcizena čísla, k nimž je účastníkem, a tato čísla převedl odpůrce k sobě nebo na jeho dceřinou společnost Bonerix s.r.o., proto žádá, aby byla odpůrci uložena povinnost specifikovat telefonní čísla, která takto bez souhlasu navrhovatele převedl, aby bylo možné tato telefonní čísla převést zpět na navrhovatele. Navrhovatel rovněž uvedl, že je jednáním odpůrce značně poškozen.

Podle odpůrce je nesporné, že navrhovatel přeprodával služby ve vztahu k telefonním číslům, která jsou předmětem tohoto řízení. Navrhovatel uzavíral s účastníky telefonních čísel smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, vydal Všeobecné podmínky, které jsou ke stažení na jeho webových stránkách. Skutečnost, že navrhovatel uzavíral tyto smlouvy, vyplývá podle odpůrce i z kontrolního protokolu č. 1401-084-00/1K ze dne 24. 1. 2014. Podle vyjádření odpůrce je tedy zřejmé, že navrhovatel v rámci své podnikatelské činnosti využíval telefonní čísla pro poskytování služeb elektronických komunikací a vydával služby odpůrce za vlastní služby. K poznámkám navrhovatele, že došlo ke zcizení několika desítek či set čísel, odpůrce uvedl, že držitelem oprávnění k využívání těchto čísel je odpůrce a navrhovateli k využívání těchto čísel žádná práva nesvědčí. Mezi odpůrcem a navrhovatelem nebyla nikdy uzavřena smlouva podle § 80 zákona o elektronických komunikacích a navrhovateli tedy neschází právo působit jako poskytovatel služeb v síti odpůrce. Odpůrce se snažil s navrhovatelem vyjednávat, aby bylo poskytování služeb v síti odpůrce za výše uvedených podmínek ukončeno, jednání však nevedla k výsledku. Pro účely vyjednávání prodloužil na krátkou dobu i podmínky Rámcové dohody, což vnímá jako vstřícný krok. K předání ČVOP kódů odpůrce uvedl, že je předal v souladu s tím, jak správní orgán převedl do rozhodnutí o předběžném opatření návrh navrhovatele, a k žádnému zdržování z jeho strany nedošlo.

Navrhovatel k tvrzením odpůrce týkajícím se kontroly navrhovatele odkázal na str. 2 protokolu o kontrole č. 1401-084-00/1K, kde je v bodě 6 uveden způsob zabezpečení přenositelnosti telefonního čísla a uvedl, že při kontrole nebyla zjištěna ze strany navrhovatele žádná pochybení. Dále se navrhovatel vyjádřil, že za zcizení čísel ze strany odpůrce považuje to, že navrhovateli nebylo odpůrcem umožněno převedení telefonních

čísel k jinému poskytovateli služeb. K tvrzení odpůrce, že prodloužení Rámcové dohody mělo sloužit jako vstřícný krok pro účely dalšího vyjednávání, navrhovatel uvedl, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, protože již dne 16. 12. 2014 zaslal odpůrce navrhovateli výpověď Účastnické smlouvy, přestože účinnost Rámcové dohody byla prodloužena až do počátku dubna 2015. Navíc těsně před doručením výpovědi činil odpůrce na navrhovatele nátlak na urychlený prodej zákaznické báze. Podle navrhovatele pak odpůrce nesplnil svou povinnost předat ČVOP kódy k rukám navrhovatele tím, že tyto kódy nepředal navrhovateli, ale správnímu orgánu.

Odpůrce k tomu uvedl, že ze všeho, co navrhovatel uvedl a co je obsaženo ve výše uvedených materiálech, vyplývá, že ze strany navrhovatele došlo k porušení čl. 4.1 písm. e) Všeobecných podmínek odpůrce platných ode dne 30. 6. 2012. Pouhá registrace navrhovatele jako podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu k poskytování veřejně dostupné mobilní telefonní služby nestačí a rozhodně není možné tyto služby poskytovat s odkazem na to, že si kdokoli uzavře účastnickou smlouvu.

K dotazům správního orgánu, zda je navrhovatel schopen identifikovat čísla, u kterých mu nebyl umožněn převod na základě sdělených ČVOP kódů, a zda došlo po skončení výpovědní lhůty k přerušování poskytování služeb odpůrcem na telefonních číslech, která byla předmětem přenesení čísel, navrhovatel přislíbil zaslání těchto podkladů potřebných pro stanovení předmětu sporu do dne 20. 3. 2015.

K dotazu správního orgánu na základě jakého právního titulu umožnil odpůrce změnu poskytovatele služeb jednotlivých čísel bez souhlasu navrhovatele, odpůrce uvedl, že navrhovatel uzavíral smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací s účastníky, což vyplývá zejména z článku 4.1. Všeobecných podmínek společnosti Aston com s.r.o. (navrhovatele). Proto odpůrce tyto účastníky oslovil, aby zjistil jejich totožnost a buď jim nabídl uzavření smluvního vztahu s odpůrcem nebo velkoobchodním partnerem Bonerix s.r.o. anebo přenesení jejich čísla k jinému poskytovateli. Za tím účelem odpůrce zpřístupnil účastníkům telefonních čísel ČVOP kódy, aby mohli uplatnit své právo podle § 34 zákona o elektronických komunikacích a OOP/10/10.2012-12. Odpůrce přislíbil, že se po předání podkladů potřebných pro určení rozsahu sporu vyjádří do 7 dnů a ve stejné lhůtě doplní důkazy, na které odkazoval při ústním jednání.

Dne 20. 3. 2015 bylo správnímu orgánu doručeno podání navrhovatele, ve kterém tento uvedl seznam čísel, která se mu jako účastníkovi smlouvy nepodařilo převést k jinému poskytovateli služeb a která jsou v dispozici odpůrce nebo jeho dceřiné společnosti Bonerix s.r.o. U těchto čísel navrhovatel požadoval, aby byla odpůrci opětovně nařízena povinnost předat navrhovateli ČVOP kódy a umožnit mu převést tato čísla k jinému poskytovateli služeb. Zároveň navrhovatel uvedl seznam čísel, která byla v době od 16. 1. 2015 ze strany odpůrce dočasně odpojena.

Odpůrce doručil správnímu orgánu dne 31. 3. 2015 své vyjádření v návaznosti na ústní jednání a na vyjádření navrhovatele. Odpůrce na úvod zopakoval, že si navrhovatel musí v první řadě ujasnit, zda je poskytovatelem, který uzavírá účastnické smlouvy s účastníky telefonních stanic, anebo je sám účastníkem těch samých telefonních stanic. Dále uvedl, že chce-li nějaký soutěžitel poskytovat v síti nějakého operátora služby, musí s ním uzavřít písemnou smlouvu podle § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích. Taková smlouva mezi odpůrcem a navrhovatelem uzavřena není a nebyla. Odpůrce dále uvedl, že navrhovatel využíváním telefonních čísel pro poskytování vlastních služeb, využíváním služeb odpůrce pro účely dalšího přeprdeje a vydáváním služeb odpůrce za své vlastní zcela nepochybně porušil jak ustanovení Rámcové dohody tak i Účastnické smlouvy a Všeobecných podmínek odpůrce. Zákaz přeprdeje podle odpůrce jeho Všeobecné podmínky obsahovaly vždy a tedy i v době podpisu Rámcové dohody ze dne 5. 2. 2013, k čemuž odpůrce doložil Všeobecné podmínky účinné ode dne 30. 6. 2012, tedy podle odpůrce ty, které se navrhovatel zavázal dodržovat. Odpůrce rovněž odmítl jako irelevantní názor navrhovatele, že zákaz přeprdeje je v rozporu s právními předpisy, neboť pro toto tvrzení navrhovatel neuvedl žádný právní argument. Odpůrce dále podrobně rozebral

jednotlivé body svých Všeobecných podmínek, které podle jeho názoru navrhovatel porušil a dodal, že tyto důvody jsou ve smluvních podmínkách odpůrce velmi dlouhou dobu a nijak neodporují ustanovením občanského zákoníku ani zákona o elektronických komunikacích. Odpůrce pak rozvedl důvody, pro něž je pře prodej služeb elektronických komunikací dlouhodobě vykládán jako podnikání v elektronických komunikacích, a tuto část vyjádření uzavřel tvrzením, že naplnění výpovědních důvodů je doloženo a výpověď byla podána v souladu se smluvními podmínkami. Jestliže byla výpověď podána platně, nelze se po uplynutí výpovědní doby domáhat dalšího poskytování služeb. Na podporu svých argumentů odpůrce odkázal na dříve předloženou Rámcovou dohodu a Účastnickou smlouvu s navrhovatelem, Všeobecné podmínky odpůrce účinné od 30. 6. 2012 a dále předložil opisy webových stránek navrhovatele a stránek www.acvo.cz, návrh smlouvy uzavírané navrhovatelem s účastníky/zákazníky, Všeobecné podmínky navrhovatele, specifikaci síťových rozhraní užívaných navrhovatelem, kontrolní protokol č. 1401-084-00/1K ze dne 24. 1. 2014 a osvědčení Českého telekomunikačního úřadu č. 665 vztahující se k registraci navrhovatele, jakožto osoby podnikající v elektronických komunikacích.

Odpůrce ve svém vyjádření dále uvedl, že opatření obecné povahy OOP/10/10.2012-12, které upravuje podmínky pro přenositelnost telefonních čísel účastníků, neupravuje možnost poskytovatele prostřednictvím institutu přenositelnosti podle § 34 zákona o elektronických komunikacích a OOP/10/10.2012-12 změnit síť operátora, v níž poskytovatel své služby poskytuje. Podle odpůrce je nesporné, že účastníky telefonních čísel byly osoby, s nimiž navrhovatel uzavíral smlouvy. To, že účastníky telefonních stanic jsou jiné osoby než navrhovatel, vyplývá podle odpůrce i z tvrzení navrhovatele v podání ze dne 11. 1. 2015, ve kterém navrhovatel uvedl, že v jeho databázi eviduje minimálně 159 telefonních čísel podnikatelských subjektů. Přitom podle odpůrce pouze účastníkům přísluší právo zvolit si poskytovatele služeb podle § 34 a § 63 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel a odpůrce mohou být z logiky věci pouze opouštěným nebo přejímajícím poskytovatelem. Citované opatření obecné povahy neslouží k přesunům databází účastníků jednotlivých poskytovatelů služeb mezi operátory. Podle názoru odpůrce je vyžadování ČVOP kódů navrhovatelem absurdní, stejně jako snaha navrhovatele zabránit tomu, aby ČVOP kódy neměli k dispozici účastníci telefonních čísel, ale pouze navrhovatel. Navrhovatel tím podle odpůrce porušuje i Všeobecné oprávnění č. VO-S/1/09.2014-5 ze dne 3. 9. 2014. Dále odpůrce označil příměr navrhovatele se zaměstnanci a služebními čísly, kterým navrhovatel argumentoval na ústním jednání, za irrelevantní, neboť zaměstnavatel není vůči svému zaměstnanci v pozici poskytovatele služeb elektronických komunikací a zaměstnavatel jistě nemůže mít za zaměstnance 159 podnikatelských subjektů.

Odpůrce dále vyjádřil své přesvědčení, že celé podání i argumentace navrhovatele na ústním jednání stojí na naprostém ignorování zákonného a regulačního rámce ze strany navrhovatele, který je schopen při podnikání v elektronických komunikacích pouze dvou úkonů – ohlášení záměru podnikat a vydání smluvních podmínek. Když se to však navrhovateli nehodí, začíná i před správním orgánem popírat, že je vůbec poskytovatelem. Odpůrce považuje poznámky navrhovatele o zcizení čísel za zcela nemístné. Odpůrce řádně požádal o přiděly telefonních čísel pro účely poskytování služeb a Český telekomunikační úřad mu čísla přidělil. Je to tedy naopak odpůrce, jehož práva k přiděleným číslům mají být chráněna a nemá do nich být zasahováno jiným poskytovatelem. K žádnému zcizení ze strany odpůrce tedy podle něj dojít nemohlo. To, že účastníci telefonních čísel uzavřeli smlouvy s jiným poskytovatelem nebo přenesli svá čísla k jinému poskytovateli, není podle odpůrce v rozporu s žádným zákonným předpisem ani s jakýmkoli smluvním ujednáním mezi odpůrcem a navrhovatelem. Toto právo účastníkům navíc v souladu se zákonem přiznal i navrhovatel v čl. 4.1 jeho Všeobecných podmínek. Podle odpůrce navrhovatel ani neuvedl žádné ustanovení právního předpisu, případně opatření obecné povahy, které by bylo ze strany odpůrce porušeno, a tato námitka navrhovatele je proto irrelevantní.

Odpůrce ve svém vyjádření rovněž vyslovil názor, že ve světle postupných podání navrhovatele je nyní nejasné, o jakém návrhu je vlastně správní řízení vedeno. Návrhy navrhovatele se tím, jak je v průběhu času neustále měnil, dostaly do naprosto neřešitelných

rozporů a není jim možné pro jejich neurčitost a rozporuplnost vůbec vyhovět. Podle odpůrce je i ze samotného podání navrhovatele zřejmé, že se nedomáhá vyhovění v rozsahu svého původního návrhu a ze skutkových tvrzení je to dokonce vyloučeno. Odpůrce navíc poznamenal, že účastníky tohoto řízení nejsou účastníci telefonních čísel ani společnost Bonerix s.r.o. Podle odpůrce navrhovatel svá tvrzení nijak nedokládá a jsou nesprávná, což lze zjistit z referenční databáze přenesených čísel, k čemuž uvedl příklady několika telefonních čísel, která byla v rozporu s tvrzením navrhovatele přenesena k poskytovateli T-Mobile Czech Republic a.s. Vzhledem k tomu, že správní orgán již jednou o povinnosti vydat ČVOP kódy rozhodl pravomocným rozhodnutím o předběžném opatření čj. ČTÚ-76 367/2014-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015, je podle odpůrce návrh na uložení opětovné povinnosti vydat ČVOP kódy nepřípustný pro překážku věci rozhodnuté ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu. Odpůrce dále ve svém vyjádření prohlásil, že po něm nelze požadovat, aby navrhovateli poskytoval služby (případně mu umožnil přístup k síti a službám podle § 78 a zákona o elektronických komunikacích), jestliže dal navrhovatel jednoznačně najevo, že za služby nehodlá platit, k čemuž odkázal na dříve předložený dopis navrhovatele ze dne 23. 12. 2014 oznamující neplacení faktur.

Závěrem odpůrce navrhl, že by o návrhu navrhovatele mělo být rozhodnuto tak, že by návrh ve věci samé, ve znění podání ze dne 4. 1. 2014 a ze dne 11. 3. 2015, měl být zamítnut a řízení o návrhu navrhovatele ze dne 20. 3. 2015 by mělo být zastaveno.

Dne 1. 4. 2015 odpůrce doručil správnímu orgánu doplňující vyjádření, ve kterém identifikoval účastníky patnácti telefonních čísel ze seznamu uvedeného v podání navrhovatele ze dne 20. 3. 2015, kteří podle odpůrce realizovali své právo a uzavřeli smlouvu s odpůrcem jako jiným poskytovatelem služeb elektronických komunikací, který má zajištěny všechny podmínky pro legální poskytování těchto služeb ve své vlastní síti, včetně oprávnění k využívání telefonních čísel podle § 30 zákona o elektronických komunikacích. Žádný zákonný ani jiný důvod v tom účastníkům nebránil a ani navrhovatel nijak právně nezdůvodnil své prohlášení z ústního jednání, že takové právo neměli. Ke svému podání odpůrce doložil vyúčtování za služby elektronických komunikací s identifikací konkrétních účastníků a výše zmíněných telefonních čísel.

Správní orgán vydal usnesení ze dne 14. 4. 2015 podle § 39 odst. 1 a § 45 odst. 2 správního řádu, ve kterém stanovil navrhovateli lhůtu 10 dnů od doručení tohoto usnesení k tomu, aby odstranil vady podání ze dne 20. 3. 2015 a jednoznačně správnímu orgánu sdělil, o čem má být v této věci rozhodnuto. Toto usnesení správní orgán odůvodnil tím, že z uvedeného podání navrhovatele není správnímu orgánu zcela zřejmé, čeho se navrhovatel domáhá, zejména zda jde o doplnění předchozích návrhů, nebo o žádost o změnu obsahu podání, případně o zpětvzetí předchozího návrhu ve věci. Navrhovatel původně ve věci požadoval jen určení neplatnosti výpovědi a uložení povinnosti pokračovat v poskytování služeb odpůrcem. Z podání navrhovatele ze dne 20. 3. 2015 pak není zřejmé, zda má navrhovatelův nový požadavek na opětovné předání ČVOP kódů zcela nebo z části nahradit požadavky původní, které navrhovatel tímto bere zcela nebo částečně zpět, nebo zda navrhovatel požaduje rozšířit původní návrh.

Upřesnění návrhu rozhodnutí doručil navrhovatel správnímu orgánu dne 27. 4. 2015. Navrhovatel k výše uvedené výzvě správního orgánu zrekapituloval svůj návrh tak, že navrhl, aby správní orgán vydal následující rozhodnutí:

(i) Společnosti O2 Czech Republic a.s. se ukládá, aby do 3 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí zaslala v listinné podobě k rukám navrhovatele převodní (ČVOP) kódy k následujícím telefonním číslům: 602514393, 602547171, 602727880, 602741483, 606705472, 606766659, 607122517, 607500076, 607708380, 721247742, 722135558, 724053334, 724131570, 724183840, 724183841, 724190790, 724293304, 724333585, 724513551, 728089021, 728155244, 728155542, 728478847, 732419682, 774430455, a aby navrhovateli umožnila převod těchto telefonních čísel k jinému operátorovi a

(ii) Určuje se, že výpověď účastnických smluv ze strany navrhovatele (společnosti O2 Czech Republic a.s.) datovaná dnem 16. 12. 2014 doručená navrhovateli dne 17. 12. 2014 je neplatná.

Navrhovatel k tomu dále uvedl, že odpůrce ještě v běhu výpovědní doby umožnil přenesení čísel navrhovatele užívaných zákazníky navrhovatele tím, že s těmito zákazníky na takto přenesená čísla uzavřel odpůrce sám nebo nebo spol. Bonerix s.r.o. přímý smluvní vztah na poskytování služeb elektronických komunikací. Toto odpůrce učinil v době trvání smluvního vztahu s navrhovatelem. Navrhovatel proto považuje tyto nové smluvní vztahy za neplatné a domáhá se předání ČVOP kódů k těmto telefonním číslům a umožnění dispozice s těmito čísly. Podle navrhovatele správní orgán pravomocným předběžným opatřením čj. ČTÚ-76 367/2014-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015 sledoval umožnění převedení telefonních čísel k jinému poskytovateli služeb. Navrhovateli se však nepodařilo veškerá telefonní čísla v průběhu výpovědní doby převést, a proto má za to, že odpůrce neposkytl žádnou součinnost k převedení telefonních čísel a jednal v rozporu povinnostmi uloženými v předběžném opatření OOP/10/10.2012-12, když neumožnil navrhovateli převedení všech telefonních čísel uvedených v předběžném opatření. Navrhovatel nadále trvá na určení neplatnosti výpovědi smlouvy, a to proto, že se mu nepodařilo převést řadu telefonních čísel z důvodu odpojení služeb, čímž byl navrhovatel poškozen. Určení neplatnosti výpovědi je tak podle navrhovatele předpokladem uplatnění nároku navrhovatele na náhradu škody vůči odpůrci. Navrhovatel dále uvedl, že zákon o elektronických komunikacích v žádném ustanovení nestanoví zákaz přeprdeje služeb elektronických komunikací a přeprdej není v žádném ustanovení zákona definován. Navrhovatel má tedy za to, že ustanovení Všeobecných podmínek navrhovatele, které takovýto přeprdej jednostranně zakazuje a které odpůrce za trvání spolupráce s navrhovatelem jednostranně změnil, je v rozporu s právním řádem České republiky. Podle navrhovatele by neplatnost tohoto ustanovení Všeobecných podmínek měla být také konstatována ze strany správního orgánu. Navrhovatel následně uvedl, že má za to, že se odpůrce dopustil správního deliktu, protože níže uvedená telefonní čísla byla odpojena, navrhovateli nebylo umožněno převedení těchto čísel a odpůrce tedy na těchto telefonních číslech nezajišťoval služby tak, jak byl povinen. K tomu specifikoval telefonní čísla, která byla ze strany odpůrce dočasně odpojena včetně doby odpojení následovně:

tel. číslo	doba odpojení	požadavek na přenos
724129039	16. 1. 2015 – 21. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF
724633320	16. 1. 2015 – 21. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF
602514373	16. 1. 2015 – 21. 1. 2015.	12. 1. 2015 do VDF
607106545	16. 1. 2015 – 21. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF
602514349	16. 1. 2015 – 22. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF
720182970	16. 1. 2015 – 22. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF
724182831	16. 1. 2015 – 21. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF
724533400	16. 1. 2015 – 21. 1. 2015	12. 1. 2015 do VDF

Dne 15. 5. 2015 vydal správní orgán usnesení čj. ČTÚ-76 367/2014-606/XV.vyř., kterým v souladu s § 41 odst. 8 správního řádu povolil navrhovateli upřesnění/změnu obsahu návrhu na zahájení řízení, ve znění jeho podání ze dne 27. 4. 2015. Důvodem povolení změny bylo zejména to, že po vydání předběžného opatření čj. ČTÚ-76 367/2014-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015 již nebyl důvod rozhodovat o povinnosti odpůrce pokračovat v poskytování služeb na navrhovatelem uvedených telefonních číslech. K upřesněnému návrhu se odpůrce nevyjádřil.

Dne 29. 6. 2015 pak zaslal správní orgán účastníkům řízení vyrozumění, ve kterém je informoval, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a podle jeho názoru není ke splnění účelu řízení ani k uplatnění práv účastníků řízení nezbytné nařídit v dané věci další ústní jednání, a stanovil termín provedení dokazování. Zároveň správní orgán stanovil účastníkům lhůtu k případnému vyjádření a doložení dalších relevantních důkazů do 15. 7. 2015.

Odpůrce zaslal dopisem ze dne 14. 7. 2015 své vyjádření, ve kterém zopakoval již dříve podaná tvrzení. Zejména uvedl, že navrhovatel je poskytovatelem služeb elektronických komunikací, které poskytoval na telefonních číslech, která jsou předmětem návrhu. Podle odpůrce z žádného právního předpisu ani jiného ujednání neplyne povinnost odpůrce, jakožto poskytovatele služeb elektronických komunikací, vydávat navrhovateli jako konkurenčnímu poskytovateli těchto služeb ČVOP kódy. Návrh na předání ČVOP kódů je tedy podle odpůrce nutné zamítnout, protože je neoprávněný a účastníky telefonních čísel byly a jsou zjevně jiné osoby odlišné od navrhovatele. Podle odpůrce Rámcová dohoda ani jakékoli jiné ujednání neumožňuje navrhovateli poskytování služeb v síti odpůrce ani jakoukoli formu přeprdeje. Rámcová dohoda žádné takové ustanovení neobsahuje. Rámcová dohoda obsahuje pouze zvýhodněné cenové podmínky. Navíc Rámcová dohoda odkazuje na Všeobecné podmínky odpůrce, které v čl. 4 odst. 1 písm. e) obsahují zákaz přeprdeje.

Odpůrce uvedl, že nelze z právního úkonu dovozovat to, co z něj neplyne, nebo je v něm dokonce výslovně vyloučeno. Podstatný je samotný text právního úkonu. K tomu odpůrce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 4119/2007, podle kterého podmínkou k přihlídnutí k vůli účastníků je, aby nebyla v rozporu s tím, co plyne z jazykového vyjádření úkonu, a výkladem lze zjišťovat pouze obsah právního úkonu, nelze jím projev vůle doplňovat. Odpůrce dále odkázal na další podobnou judikaturu Nejvyššího soudu ČR.

Podle odpůrce je dále nesporné, že účastníky telefonních čísel byly osoby, s nimiž navrhovatel uzavíral smlouvy, a sám navrhovatel poskytl v rámci řízení nespočet důkazů, že porušoval zákaz přeprdeje obsažený ve Všeobecných podmínkách odpůrce a výpověď Smlouvy ze strany odpůrce tedy byla důvodná. Odpůrce se rovněž domnívá, že navrhovatel nedoložil žádný důvod neplatnosti výpovědi a nijak se nevypořádal ani s otázkou podmínky vydání určovacího výroku, jak ji stanoví § 142 správního řádu, tedy že by prokázal nezbytnost vydání určovacího výroku pro uplatnění jeho práv.

Odpůrce pak také uvedl, že užití postupu předvídaného v § 34 zákona o elektronických komunikacích a v opatření obecné povahy ze strany poskytovatele by nedávala smysl. Opatření obecné povahy OOP/10/10.2012-12 jasně definuje v čl. 2 opouštěného poskytovatele a přejímajícího poskytovatele. Navrhovatel jako poskytovatel nemůže ve vztahu k sobě žádat o změnu poskytovatele, může být pouze poskytovatelem opouštěným nebo přejímajícím. Tedy účastníci telefonních čísel mohou žádat o přenesení telefonního čísla k navrhovateli nebo od navrhovatele. Smlouva podle § 80 zákona o elektronických komunikacích, na jejímž základě může jakýkoli poskytovatel poskytovat služby elektronických komunikací v síti jiného operátora, musí podle čl. 12 odst. 1 OOP/10/10.2012-12 obsahovat podmínky nezbytné pro zajištění přenositelnosti čísel. Poskytovatel je přitom povinen do 10 dnů od uzavření předat tyto smlouvy Českému telekomunikačnímu úřadu. Jak je podle odpůrce správnímu orgánu známo z úřední činnosti, odpůrce umožňuje poskytování služeb elektronických komunikací následujícím poskytovatelům (označovaným jako MVNO): ČEZ Prodej s.r.o., Moraviatel a.s., Dryden s.r.o., Bonerix s.r.o. a Tesco Mobile CR s.r.o. V síti odpůrce nepůsobí žádný subjekt, který by mohl být označen jako agregátor (MVNE). Dále je odpůrce poskytovatelem služeb pod obchodními značkami BLESKmobil a Gorilamobil.

Dále odpůrce zopakoval, že je ze samotné podstaty věci vyloučeno, aby jedna osoba byla ve vztahu k jednomu telefonnímu číslu zároveň účastníkem a zároveň vystupovala jako poskytovatel, což podle odpůrce potvrdil Český telekomunikační úřad ve své rozhodovací praxi např. v rozhodnutí ze dne 15. 4. 2013 čj. ČTÚ-32 960/2012-603.

Ze všech uvedených důvodů tedy odpůrce navrhl, aby byl návrh navrhovatele zamítnut. Ke svému podání odpůrce přiložil Všeobecné podmínky odpůrce účinné ode dne 30. 6. 2012, kopii komunikace navrhovatele s jeho zákazníky, Všeobecné podmínky navrhovatele, vzor smlouvy navrhovatele s uživatelem, typy a specifikace rozhraní používaných ve veřejné síti elektronických komunikací navrhovatele, protokol o kontrole

č. 1401-084-00/1K, ceník mobilních služeb navrhovatele z roku 2012, reklamační řád navrhovatele a výtisky z webových stránek navrhovatele.

Dne 24. 7. 2015 provedl správní orgán dokazování listinami předloženými účastníky v průběhu řízení. U provádění důkazů byl přítomen právní zástupce navrhovatele, za odpůrce se k provádění důkazů nikdo nedostavil.

Správní orgán za přítomnosti zástupce navrhovatele provedl v souladu s § 51 správního řádu důkazy následujícími listinami obsaženými ve spisu:

Důkazy přiložené k návrhu na zahájení řízení:

- Účastnická smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací a Rámcová dohoda uzavřená mezi spol. Aston com s.r.o. a O2 Czech Republic a.s. s přistoupením spol. MORA-INFO s.r.o. ze dne 5. 2. 2013
- Dodatek č. 2 k Rámcové dohodě ze dne 6. 11. 2014
- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb EK společnosti O2 Czech Republic a.s. ve znění účinném ode dne 4. 12. 2014
- Dopis společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. ze dne 12. 12. 2013
- Reakce právního zástupce navrhovatele ze dne 9. 1. 2014
- Odpověď společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. ze dne 17. 1. 2014
- Protokol o kontrole č. 1401-084-00/1K ze správního řízení čj. ČTÚ-600/2014-638
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 12. 12. 2014 s návrhem na odkup mobilní báze
- Dopis společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. označený jako Výpověď účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014

Doplnění návrhu ze dne 4. 1. 2015

- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb EK ve znění účinném ode dne 1. 4. 2009
- Faktura vystavená odpůrcem navrhovateli dne 1. 12. 2014
- Emailová odpověď odpůrce ze dne 19. 12. 2014 na žádost navrhovatele o zaslání převodových kódů

Podání navrhovatele ze dne 7. 1. 2015

- Rámcová smlouva mezi odpůrcem a navrhovatelem z 31. 12. 2007
- Emailová komunikace ze dne 6. 1. 2015

Podání odpůrce ze dne 12. 1. 2015

- Dopis 1 odpůrce ze dne 12. 1. 2015 s přiloženými ČVOP kódy, včetně kopie podacího lístku
- Dopis 2 odpůrce ze dne 12. 1. 2015 s již využitými ČVOP kódy, včetně podacího lístku

Vyjádření navrhovatele z 20. 1. 2015 k rozkladu odpůrce

- Dopis partnerské společnosti MORA-INFO s.r.o. odpůrci ze dne 22. 10. 2014 obsahující žádost o hromadné zaslání ČVOP kódů
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 27. 10. 2014 s přílohou obsahující předané ČVOP kódy
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 19. 12. 2014

Vyjádření odpůrce z 26. 1. 2015

- Všeobecné smluvní podmínky odpůrce účinné ode dne 30. 6. 2012
- Dopis navrhovatele ze dne 18. 12. 2015 označený „Pozastavení plateb“

Rozklad navrhovatele ze dne 3. 2. 2015

- Kopie emailové komunikace navrhovatele s odpůrcem a koncovými uživateli

Vyjádření odpůrce ze dne 31. 3. 2015

- Výtisky z webových stránek navrhovatele a ww.acvo.cz
- Specifikace síťových rozhraní používaných navrhovatelem
- Osvědčení ČTÚ č. 665/1 o sdělení změny oznámených údajů navrhovatelem

- Všeobecné podmínky Aston com s.r.o.
- Návrh smlouvy uzavírané navrhovatelem s koncovými účastníky

Vyjádření odpůrce z 1. 4. 2015

- Vyúčtování za služby elektronických komunikací s identifikací účastníků a telefonních čísel

Vyjádření odpůrce z 14. 7. 2015

- Ceník mobilních služeb Aston com s.r.o. z roku 2012
- Reklamační řád navrhovatele
- Vzorová smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací navrhovatele s koncovými účastníky

Dne 7. 8. 2015 správní orgán vyznamenal účastníky řízení, že ve dnech 20. a 21. 8. 2015 bude v pracovní době možné se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. K nahlížení do spisu se v daném termínu žádný z účastníků řízení nedostavil.

Dne 12. 10. 2015 vydal správní orgán rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel v zákonem stanovené lhůtě rozklad.

O podaném rozkladu rozhodl správní orgán II. stupně rozhodnutím čj. ČTÚ-79 859/2015-603 ze dne 1. 3. 2016, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání v podstatě s tím, že se správní orgán v rámci nového projednání vypořádá se všemi námitkami účastníků řízení a uvede úvahy, které jej k vydanému rozhodnutí vedly, bude vycházet z doložených důkazů a nikoliv z domněnek správního orgánu. Zejména se v odůvodnění rozhodnutí podrobně vypořádá s požadavkem navrhovatele na předání ČVOP kódů a požadavkem na určení právního vztahu podle § 142 správního řádu.

Správní orgán I. stupně vyznamenal účastníky řízení o pokračování správního řízení dopisy ze dne 9. 3. 2016 a zároveň vyzval účastníky řízení, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení vyznamnění sdělili a doložili nové skutečnosti významné pro nové projednání věci.

Navrhovatel se k novému řízení nevyjádřil.

Odpůrce se v rámci nového projednání věci obšírně vyjádřil dopisem ze dne 8. 4. 2016, ve které zejména uvedl, že správní orgán II. stupně nezrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu, že by věcně s výrokem rozhodnutí nesouhlasil, ale z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti co do odůvodnění. Podle odpůrce spis obsahuje dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci, ale žádný podklad, který by umožňoval návrhu navrhovatele vyhovět.

Odpůrce dále zopakoval svoji argumentaci, kterou již uplatnil v původním řízení, a doplnil ji pouze o odkaz na databázi Českého telekomunikačního úřadu „Přehled mobilních virtuálních operátorů“. *(Poznámka: Tuto databázi nespravuje Český telekomunikační úřad, tudíž za správnost a aktuálnost informací neodpovídá, ale využívá databázi Asociace provozovatelů mobilních sítí (APMS), která vede a průběžně aktualizuje přehled mobilních virtuálních operátorů na svém webu. V době vydání prvního rozhodnutí správního orgánu takový odkaz na Přehled mobilních operátorů na internetových stránkách Českého telekomunikačního úřadu neexistoval.)*

Odpůrce shrnul, čeho se navrhovatel po povolení obsahu podání domáhal, a to

- předání ČVOP kódů ke 25 telefonním číslům a aby odpůrce umožnil převod těchto telefonních čísel k jinému operátorovi
- určení, že výpověď účastnických smluv ze strany odpůrce ze dne 16. 12. 2014 je neplatná.

Odpůrce zejména uvedl, že je nesporné, že navrhovatel byl poskytovatelem služeb elektronických komunikací, a to právě na telefonních číslech, které jsou předmětem

návrhu na rozhodnutí sporu, což také navrhovatel sám potvrdil. Tudiž není pochyb o tom, že se jedná o spor podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Dále odpůrce zopakoval, mu ze žádného právního předpisu neplyne povinnost vydávat ČVOP kódy navrhovateli jako jinému poskytovateli. Tyto ČVOP kódy by si měl navrhovatel jako poskytovatel sám vytvořit a předat účastníkům. Podle odpůrce se ČVOP kódy vydávají pouze účastníkovi a nikoliv jinému podnikateli, což vyplývá ze všeobecného oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9 a z OOP/10/10.2012-12, která ani neupravují možnost poskytovatele služeb prostřednictvím přenositelnosti čísel změnit operátora.

Na základě uvedeného je proto podle odpůrce nutno návrh navrhovatele pod bodem I. zamítnout jako neoprávněný, neboť neexistuje právní základ pro opětovné předání ČVOP kódů a umožňování přenositelnosti čísel k jinému poskytovateli. Navíc se návrh v části týká čísel, u kterých je poskytovatelem služeb třetí subjekt, spol. Bonerix, který není účastníkem řízení. Dále je možno předat ČVOP kódy účastníkům pouze za trvání smluvního vztahu. Podle odpůrce byl smluvní vztah platně ukončen, a právo na přenesení čísla nemá už ani účastník, ale ani navrhovatel, jako poskytovatel.

Podle odpůrce Rámcová dohoda takové poskytování služeb v síti odpůrce neumožňuje. Rámcová dohoda obsahuje pouze zvýhodněné cenové podmínky a podle Všeobecných podmínek, na které se Rámcová dohoda odkazuje, je v článku 4 odst. 1 písm. e) uveden zákaz přeprdeje.

Podle odpůrce z právního úkonu nelze dovozovat, a to ani výkladem to, co z něho neplyne nebo je v něm výslovně vyloučeno. Podle ustálené judikatury lze výkladem zjišťovat pouze obsah právního úkonu, ale nelze jím projev vůle doplňovat.

Podle odpůrce uvedené Opatření obecné povahy, které upravuje podmínky pro přenositelnost telefonních čísel účastníků, neupravuje možnost poskytovatele podle § 34 zákona o elektronických komunikacích v rámci přenositelnosti změnit síť operátora, v níž poskytovatel poskytuje své služby.

Podle odpůrce je nesporné, že účastníky předmětných telefonních čísel byly osoby, s nimiž navrhovatel uzavíral účastnické smlouvy a jimž umožnil přenesení jejich telefonních čísel, což navrhovatel potvrdil i ve své smluvní dokumentaci a ve svých Všeobecných podmínkách.

V řízení se podle odpůrce prokázalo, že navrhovatel disponoval s čísly svých účastníků bez jejich souhlasu. Navíc navrhovatel v řízení sám potvrdil svým tvrzením, že účastníky jsou jiné osoby, a to když uvedl, že některá jím uvedená čísla jsou zaregistrována v rámci krizového řízení obcí a státu. Navrhovatel však není součástí integrovaného záchranného systému ve smyslu zákona č. 239/2000 Sb., ani není zaměstnavatelem osob účastných na tomto systému. Také navrhovatel nenahlásil, že by hodlal poskytovat služby za krizových stavů.

Podle odpůrce na základě uvedeného navrhovatel v rámci řízení poskytl nespočet důkazů o tom, že navrhovatel porušoval ustanovení Všeobecných podmínek odpůrce o zákazu přeprdeje, proto byla odpůrcem podaná výpověď důvodná a platná. Navrhovatel uzavřel Smlouvu v r. 2013 a před podpisem se s těmito podmínkami seznámil, což potvrdil podpisem Rámcové dohody. Odpůrce uvedl, že navrhovatel založil své podnikání na zneužití Účastnické smlouvy a Rámcové dohody, které nebyly určeny k přeprdeji, ale to z odpůrce nedělá účastníka. Navrhovatel se stal z vlastní vůle poskytovatelem služeb, a proto nemůže být účastníkem na stejných telefonních číslech. Zároveň odpůrce uvedl výčet subjektů, kterým umožňuje poskytovat služby elektronických komunikací ve své mobilní síti. V tomto výčtu navrhovatel, jako virtuální operátor, uveden není. Podle odpůrce uvedené opatření obecné povahy neslouží k přesunům poskytovatelů mezi operátory. Navrhovatel jako poskytovatel nemůže ve vztahu sám k sobě žádat o změnu poskytovatele.

Dále odpůrce k požadavku navrhovatele na určení právního vztahu uvedl, že navrhovatel neuvedl žádný důvod neplatnosti podané výpovědi Smlouvy a ani se

nevypořádal s podmínkou určovacího výroku v souladu s § 142 správního řádu. Proto je návrh navrhovatele i pod bodem II. nedůvodný a je třeba jej zamítnout.

K námitce „zcizení čísel“ odpůrce uvedl, že telefonní čísla mu byla přidělena Českým telekomunikačním úřadem na základě jeho žádosti a k tomu uvedl rozsahy přidělených čísel. Naopak podle odpůrce navrhovatel nemá žádné právo využívat předmětná čísla přidělená odpůrci při poskytování svých služeb. Odpůrce zdůraznil, že pokud účastníci telefonních čísel přenesli svá čísla k jinému poskytovateli a s ním zavřeli nové smlouvy, není to v rozporu se žádným předpisem ani se smluvním ujednáním mezi odpůrcem a navrhovatelem. Zopakoval, že k jedné telefonní stanici (telefonnímu číslu) nemůže jedna osoba vystupovat jako účastník a zároveň jako poskytovatel služeb. Závěrem odpůrce uvedl, že trvá na tom, aby byl návrh navrhovatele zamítnut s tím, že se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádá s uvedenou argumentací účastníků řízení.

S tímto vyjádřením odpůrce seznámil správní orgán navrhovatele přípisem ze dne 11. 4. 2016 s tím, že vyzval navrhovatele, aby doplnil další podklady do správního řízení. Navrhovatel měl doložit oprávněnost svého požadavku požadovat po odpůrci k uvedeným mobilním telefonním číslům ČVOP kódy, které uvedl v žádosti o změnu obsahu návrhu sporu zejména tím, že odpůrce stále na těchto číslech poskytuje navrhovateli služby, které mu fakturuje a navrhovatel za ně odpůrci stále platí.

Na zaslané obsáhlé vyjádření odpůrce navrhovatel reagoval dopisem ze dne 3. 5. 2015, ve kterém sdělil, že považuje další návrhy na doplnění dokazování, jako je označení svědků, kteří by mohli osvědčit, že odpůrce celou dobu trvání smluvního vztahu věděl o tom, že u navrhovatele dochází k přeprodeji služeb, za nadbytečné, neboť se domnívá s ohledem na délku řízení, že již ani nemusí být dosaženo jeho účelu řízení. Proto žádá správní orgán, aby rozhodl na základě dosud uvedených tvrzení a doložených důkazů.

Přípisem ze dne 13. 4. 2016 správní orgán vyrozuměl odpůrce o nevyhovění návrhu na spojení řízení tohoto řízení s dalšími 2 řízeními, neboť stejný návrh na spojení řízení odpůrce podal ve třech správních řízeních vedených u správního orgánu pod čj. ČTÚ-74 910/2014-606, ČTÚ-76 369/2014-606 a ČTÚ-76 369/2014-606. O tom, že správní orgán návrhu na spojení správních řízení nevyhověl, sice tento informoval odpůrce již přípisem ze dne 25. 2. 2015 v rámci správního řízení vedeného pod čj. ČTÚ-74 910/2014-606, ve kterém uvedl i důvody nevyhovění návrhu na spojení řízení, v tomto řízení tak však neučinil.

Dopisy ze dne 25. 5. 2016 vyrozuměl správní orgán strany sporu v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, a že se strany sporu s nimi mohou seznámit po telefonické domluvě ve dnech 5. 6. 2016 nebo 6. 6. 2016. Žádný z účastníků řízení svého práva k seznámení s podklady nového rozhodnutí nevyužil, ani nežádal změnu termínu.

* * *

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán ze závěrů správního orgánu II. stupně uvedených v rozhodnutí ČTÚ-79 859/2015-603 ze dne 1. 3. 2016, z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, z OOP/10/10.2012-12, z obecných právních předpisů, z tvrzení a i provedených důkazů navržených účastníky správního řízení v jeho průběhu a ze skutečností známých správnímu orgánu z jeho činnosti, a konstatuje následující.

Správní rozhodnutí musí být vydáno v souladu se zákonem, a to orgánem, který je k vydání takového rozhodnutí příslušný. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že oba účastníci řízení jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti, což i účastníci sami potvrdili.

Správní orgán je přesvědčen, že je k rozhodování ve věci příslušný i v rámci nového projednání věci, neboť se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti. Předmětem sporu je po změně jeho předmětu požadavek navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci předat navrhovateli ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům a umožnit navrhovateli převod těchto čísel k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací a určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014.

O tom, že oba účastníci sporného správního řízení jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti, nemá správní orgán pochyb. Obě strany sporu, jak vyplývá z jejich souhlasných tvrzení, se označily za osoby vykonávající komunikační činnosti. Navrhovatel v průběhu správního řízení sám potvrdil, že je poskytovatelem služeb elektronických komunikací, tj. že služby odpůrce dále přeprodával svým zákazníkům, což potvrdil i odpůrce. To, že obě strany jsou podnikateli v elektronických komunikacích, vyplývá rovněž z veřejně dostupné evidence oznámených podnikatelů vedené Českým telekomunikačním úřadem.

Jedná se tedy o spor mezi podnikateli v elektronických komunikacích a vzhledem k tomu, že je napadán postup při zajištění přenositelnosti telefonních čísel (§ 34 zákona o elektronických komunikacích) týká se i plnění povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí dané věci je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který dle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle § 142 odst. 1 správního řádu pak správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

Jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán pro přehlednost vedeného správního řízení rekapituluje předmět sporu.

Původním návrhem ze dne 19. 12. 2014 navrhovatel požadoval:

- určit, že výpověď účastnických smluv ze strany odpůrce datovaná dnem 16. 12. 2014 a doručená navrhovateli dne 17. 12. 2014 je neplatná,
- uložit povinnost odpůrci od prvního dne tohoto rozhodnutí pokračovat v poskytování služeb a ostatních plnění v rozsahu a kvalitě vyplývající z uzavřené Smlouvy ve znění pozdějších dodatků.

Upřesněným návrhem ze dne 28. 5. 2015 navrhovatel požadoval:

- uložit povinnost odpůrci zaslat do 3 dnů od doručení tohoto rozhodnutí v listinné podobě k rukám navrhovatele převodní ČVOP kódy k uvedeným 25 telefonním číslům a umožnit převod všech uvedených telefonních čísel k jinému operátorovi,
- určit, že výpověď účastnických smluv ze strany odpůrce datovaná dnem 16. 12. 2014 a doručená navrhovateli dne 17. 12. 2014 je neplatná.

K požadavku navrhovatele na uložení povinnosti předat ČVOP kódy a umožnit převod uvedených čísel k jinému operátorovi správní orgán uvádí následující.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že dne 5. 2. 2013 došlo k uzavření Účastnické smlouvy a Rámcové dohody mezi odpůrcem a navrhovatelem. Dále bylo prokázáno, že týž den přistoupila k Rámcové dohodě se souhlasem odpůrce spol. MORA-INFO s.r.o., IČO 483 93 274. Součástí takto vzniklého smluvního vztahu byly i Všeobecné podmínky odpůrce.

Na základě tohoto smluvního vztahu odpůrce poskytoval navrhovateli služby elektronických komunikací i na předmětných telefonních číslech a navrhovatel se zavázal, že mu bude za takto poskytované služby platit speciálně sjednané ceny dle Rámcové dohody.

Podle doložené Smlouvy, resp. podle Všeobecných podmínek, bylo prokázáno, že navrhovatel byl oprávněn požádat o přenesení telefonního čísla k jinému poskytovateli služeb, jak je uvedeno v bodě 9.9.4 Všeobecných podmínek ze dne 1. 6. 2012 s tím, že je k přenesení čísla třeba identifikace jedinečným alfanumerickým klíčem, který odpůrce zasílá na adresu sídla účastníka, jak je uvedeno v odstavci 9.12 týchž podmínek, resp. v bodě 9.9.3 Všeobecných podmínek ze dne 4. 12. 2014 s tím, že je nutno se identifikovat platným ČVOP kódem, který odpůrce zasílá na adresu sídla účastníka, jak je uvedeno v odstavci pod bodem 9.9.4 týchž podmínek.

Z uvedeného smluvního ujednání vyplývá, že ČVOP kód (jedinečný kód) je nezbytný k identifikaci žadatele o přenesení telefonního čísla a měl být odpůrcem v souladu se Smlouvou (Všeobecnými podmínkami) zaslán navrhovateli na adresu jeho sídla.

Bylo prokázáno souhlasným tvrzením stran, ale i předloženou vzájemnou korespondencí identifikující konkrétní uživatele některých telefonních čísel, že odpůrce při zasílání ČVOP kódů nepostupoval v souladu s uzavřenou Smlouvou (Všeobecnými podmínkami), když ČVOP kódy nezaslal na adresu sídla navrhovatele, ale zaslal je ve formě SMS zprávy na konkrétní mobilní telefonní čísla, o kterých v té době již odpůrce věděl, že je navrhovatel nemá ve své přímé dispozici, což vyplývá z navrhovatelem doloženého dopisu odpůrce ze dne 12. 12. 2013. Tím, že odpůrce nezaslal požadované ČVOP kódy k rukám navrhovatele na jeho adresu sídla, nesplnil svoji smluvní povinnost.

Je třeba si uvědomit, že přenesení telefonních čísel je možné pouze za trvání smluvního vztahu, což vyplývá jak z OOP/10/10.2012-12 tak i z doložených Všeobecných podmínek, protože po jeho ukončení již není možno realizovat přenesení čísla ani na základě dříve předaných ČVOP kódů. Po ukončení smluvního vztahu je toto číslo již uvolněno pro další využití tomu podnikateli, který jej získal na základě rozhodnutí o oprávnění k využívání čísel podle § 30 zákona o elektronických komunikacích.

Ve správním řízení bylo vzato za prokázané, že doložený dopis odpůrce označený jako Výpověď účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014 byl doručen navrhovateli 17. 12. 2014, jak navrhovatel sám potvrdil. V uvedené výpovědi bylo uvedeno, že „služby elektronických komunikací budou na telefonních číslech zrušeny po uplynutí výpovědní doby v délce jednoho měsíce, která počíná běžet ode dne odeslání této výpovědi navrhovateli“. Smluvní vztah mezi odpůrcem a navrhovatelem, resp. poskytování služeb elektronických komunikací nemohlo být tedy ukončeno dříve než jeden měsíc po odeslání uvedené výpovědi, což mohlo být nejdříve dne 16. 1. 2015.

Na základě prokázaných uvedených skutečností, pak správní orgán k žádosti navrhovatele v rámci rozhodnutí o vydání předběžného opatření čj. ČTÚ-76 367/2015-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015 rozhodl v souladu s uzavřenou Smlouvou o povinnosti předat ČVOP kódy přímo navrhovateli do 12 hod. dne 12. 1. 2015. Uložená povinnost předat ČVOP kódy byla správním orgánem jednoznačně stanovena za doby trvání existujícího smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem, tudíž nebyla zmařena smluvně sjednaná povinnost právě uplynutím času, tj. ukončením smluvního vztahu na základě podané výpovědi odpůrcem. Po ukončení smluvního vztahu by bylo navrhovateli

fakticky znemožněno využít svého práva ze Smlouvy, a to změnit poskytovatele služby elektronických komunikací.

Správní orgán má za jednoznačně prokázané, že smluvně sjednaná povinnost a následně uložená v rozhodnutí o předběžném opatření předat ČVOP kódy byla splněna, neboť tuto povinnost splnil odpůrce v elektronické podobě tak, že předané ČVOP kódy zaslal správnímu orgánu do jeho datové schránky, když navrhovatel neměl zpřístupněnou datovou schránku pro komunikaci s odpůrcem, a ten je zaslal obratem navrhovateli. Sám navrhovatel ve svém podání ze dne 3. 2. 2015, kterým odůvodnil rozklad proti rozhodnutí správního orgánu čj. ČTÚ-76 367/2014-606/VII.vyř. ze dne 13. 1. 2015 potvrdil, že požadované ČVOP kódy obdržel. Námitky navrhovatele ke způsobu předání ČVOP kódů v elektronické podobě prostřednictvím správního orgánu podle správního orgánu způsobilé změnit fakt, že k předání ČVOP kódů navrhovateli již skutečně došlo, a to tak, že s nimi mohl dále nakládat, čímž byl naplněn závazek odpůrce ze Smlouvy.

V této souvislosti správní orgán uvádí, že předání ČVOP kódů požadoval navrhovatel původně jen v žádosti o vydání předběžného opatření. Samotný původní návrh na vydání rozhodnutí ve věci tento požadavek na předání ČVOP kódů, jak je uvedeno výše, neobsahoval.

Navrhovatel ani v rámci nového projednání věci neprokázal správnímu orgánu, že má právní titul k opětovně uplatněnému požadavku na předání ČVOP kódů k předmětným (uvedeným) mobilním telefonním číslům v souladu s uzavřenou Smlouvou, a to přesto, že byl správním orgánem v rámci pokračování ve správním řízení přípisem ze dne 11. 4. 2016 k prokázání této skutečnosti vyzván.

Je třeba pro ujasnění věci uvést, že v doložené uzavřené Smlouvě není uveden výčet telefonních čísel, na kterých odpůrce poskytoval navrhovateli sjednané služby elektronických komunikací. Výčet telefonních čísel, na kterých byly navrhovateli poskytovány služby, a u kterých požadoval předat ČVOP kódy v rámci žádosti o vydání předběžného opatření, doložil navrhovatel pouze vyúčtováním poskytnutých služeb (fakturou) za měsíc listopad 2014. Navrhovatel by mohl podle správního orgánu v tomto případě, kdy nebyl přímo v rámci smlouvy sjednán výčet konkrétních telefonních čísel, na kterých budou navrhovateli poskytovány odpůrcem sjednané služby elektronických komunikací, požadovat dle uzavřené Smlouvy přenesení čísla (podle § 34 zákona o elektronických komunikacích) a s tím související předání ČVOP kódů pouze u těch telefonních čísel, na kterých jsou mu stále odpůrcem poskytovány služby elektronických komunikací.

Za situace, kdy navrhovatel ani následně neprokázal, že mu odpůrce na uvedených číslech stále poskytuje služby elektronických komunikací, má správní orgán zato, že navrhovateli k těmto telefonním číslům již nesvědčí, resp. nebylo prokázáno, že by svědčilo právo využívat uvedená telefonní čísla.

K tomuto závěru dospěl správní orgán i na základě tvrzení odpůrce uvedeném v jeho přípisu ze dne 9. 1. 2015, ve kterém uvedl, že u řady předmětných telefonních čísel již došlo ke změně účastníka, kdy smluvní vztah byl nově uzavřen se zákazníkem navrhovatele, popř. tito zákazníci navrhovatele přenesli telefonní jimi využívané číslo k jinému poskytovateli služeb. Toto tvrzení odpůrce potvrdil v průběhu ústního jednání i navrhovatel, kdy uvedl, že je přesvědčen, že mu byla zcizena čísla, k nimž je účastníkem, a že tato čísla převedl odpůrce k sobě nebo na jeho dceřinou společnost Bonerix s.r.o., a dále ve svém přípisu ze dne 27. 4. 2015, kterým upřesnil svůj návrh na zahájení správního řízení.

Z uvedených tvrzení odpůrce i navrhovatele správní orgán považuje za nesporné, že na těchto předmětných číslech odpůrce již navrhovateli neposkytuje žádné služby elektronických komunikací, tedy mu ani nefakturuje cenu za tyto služby

Dále má správní orgán na základě tvrzení navrhovatele a odpůrce za dostatečně prokázané, že u předmětných telefonních čísel (ke kterým požaduje navrhovatel předat ČVOP kódy) již vznikl nový smluvní vztah, ve kterém vystupuje zákazník navrhovatele

v postavení účastníka, který má uzavřen smluvní vztah s novým poskytovatelem služeb elektronických komunikací (nikoliv s navrhovatelem). Není tedy naplněn základní předpoklad pro předávání ČVOP kódů, tedy že navrhovatel je v současné době k předmětným mobilním číslům ve smluvním vztahu s odpůrcem, a tudíž je oprávněn žádat v souladu s uzavřenou Smlouvou po odpůrci předání ČVOP kódů k těmto uvedeným telefonním číslům.

Správní orgán pro informaci uvádí, že tuto skutečnost, tj. neposkytování služeb elektronických komunikací navrhovateli, potvrdil i odpůrce v rámci jiného řízení vedeného pod čj. ČTÚ-74 910/2014-606, ve kterém spol. O2 Czech Republic a.s. vystupuje jako navrhovatel a spol. MORA - INFO s.r.o. vystupuje jako jeden ze dvou odpůrců, ve kterém spol. O2 Czech Republic a.s. uvedla, že již žádné služby elektronických komunikací odpůrcům, tj. i spol. Aston com s.r.o. neposkytuje.

Jestliže zákazníci navrhovatele mezitím změnili poskytovatele služeb, tj. uzavřeli k předmětným telefonním číslům, která měli v užívání, nový smluvní vztah, není možné danou záležitost v době vydání tohoto rozhodnutí řešit opakovaným předáním ČVOP kódů navrhovateli, popř. uložit odpůrci, aby umožnil převod předmětných telefonních čísel k jinému operátorovi, jak požadoval ve změněném návrhu navrhovatel.

Pokud zákazníci navrhovatele uzavřeli smlouvu s novým poskytovatelem služeb v rozporu se smlouvou uzavřenou s navrhovatelem o poskytování služeb elektronických komunikací na předmětném čísle, pak správní orgán není v předmětném řízení oprávněn zasahovat svým rozhodnutím do těchto nově vzniklých právních vztahů. Neboť k takto převedeným telefonním číslům již navrhovatel není tou osobou, která může žádat o převedení telefonního čísla. V daném správním řízení není možné ukládat povinnosti třetím osobám, které nejsou a ani nemohou být účastníky tohoto řízení, tj. ať již bývalým zákazníkům navrhovatele, ale ani novým poskytovatelům služeb, se kterými tito bývalí zákazníci navrhovatele případně uzavřeli nový smluvní vztah, jako účastníky řízení uváděná spol. Bonerix s.r.o. Totéž platí i pro případy, kdy na základě předaných ČVOP kódů na telefonní čísla zákazníků navrhovatele, tito zákazníci změnili poskytovatele služeb a uzavřeli nový smluvní vztah přímo s odpůrcem.

Na základě uvedeného správní orgán nepovažoval za nezbytné pro rozhodnutí předmětu sporu v této části - o povinnosti předat ČVOP kódy, zabývat se otázkou, kdo je aktuálně oprávněn předmětná čísla využívat a ani se kterým poskytovatelem je na předmětná mobilní čísla uzavřen nový smluvní vztah, jak uvedl ve svém rozhodnutí správní orgán II. stupně. Sám navrhovatel potvrdil, že předmětná telefonní čísla již nemá ve své dispozici, neboť zákazníci navrhovatele na tato telefonní čísla uzavřeli nový smluvní vztah, tím již není navrhovatel k těmto předmětným telefonním číslům ve smluvním vztahu s odpůrcem, tedy není tou osobou, která je oprávněna požadovat podle Smlouvy předání ČVOP kódů k požadovaným mobilním telefonním číslům.

Navrhovatel podle správního orgánu neprokázal oprávněnost požadovat předání ČVOP kódů k předmětným mobilním telefonním číslům, a to ani na základě uzavřené Smlouvy (přičemž tato povinnost - předat ČVOP kódy – byla v této části již dříve podle Smlouvy splněna), či jinak, když již k těmto předmětným telefonním číslům není v právním vztahu s odpůrcem (odpůrce navrhovateli na daných číslech neposkytoval službu elektronických).

Správní orgán pro dokreslení situace a k námitce odpůrce uvádí, že odpůrce má sice přidělena mobilní telefonní čísla od Českého telekomunikačního úřadu, ale dále s nimi disponuje tak, že je předává svým zákazníkům působícím jak na maloobchodě, tak na velkoobchodě, a na nich jim poskytuje služby elektronických komunikací v souladu s uzavřenou smlouvou. S takto přidělenými čísly mohou konkrétní účastníci (viz § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích) nakládat v souladu s uzavřenou smlouvou, v tomto řešeném případě přejít i k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací za využití institutu přenesení čísla (§ 34 zákona o elektronických komunikacích). Obecně platí, že telefonní čísla se pak „vrátí“ té osobě, které byla přidělena Českým telekomunikačním

úřadem (zde odpůrci) v souladu s OOP/10/10.2012-12 podle článku 6 až v případě ukončení poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací na příslušném telefonním čísle, které bylo přeneseno. Podle článku 11 držitel oprávnění k využívání čísla náleží úhrada poplatku v poměrné výši za každé přenesené číslo, které v příslušném kalendářním roce bylo využíváno jinými poskytovateli, pokud se strany nedohodnou jinak. Uvedené opatření tedy předpokládá, že telefonní čísla na základě jejich přenositelnosti nebudou vždy v užívání té osoby, které byly původně přiděleny Českým telekomunikačním úřadem. Nelze tedy přisvědčit odpůrci, že navrhovatel by nemohl využívat telefonní čísla, pokud byla původně přidělena Českým telekomunikačním úřadem odpůrci.

S ohledem na výše uvedené nemohl správní orgán v rámci rozhodnutí ve věci vyhovět požadavku navrhovatele z dubna 2015 na opětovné uložení povinnosti odpůrci předat navrhovateli ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům, a to v části za situace, kdy již tato povinnost byla ke stejným telefonním číslům, na základě rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 8. 1. 2015 prokazatelně odpůrcem splněna, a v části navrhovatel neprokázal, že je v současné době k těmto předmětným telefonním číslům stále osobou oprávněnou požadovat ČVOP.. Tím nastaly důvody pro zamítnutí této části změněného návrhu.

Správnímu orgánu navíc není zřejmé, proč se navrhovatel domáhal v rámci změny návrhu z dubna 2015 předání ČVOP kódů k uvedeným 25 mobilním telefonním číslům, když sám navrhovatel oznámil Českému telekomunikačnímu úřadu ukončení činnosti zajišťování veřejné mobilní komunikační sítě a poskytování veřejně dostupné mobilní telefonní služby ke dni 1. 3. 2015. Navrhovatel tedy již od 1. 3. 2015 není oprávněn podnikat v příslušné oblasti (veřejně dostupná mobilní telefonní služba), tudíž ani disponovat předmětnými mobilnímitelefonními čísly.

K žádosti navrhovatele na vydání rozhodnutí o určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv ze strany odpůrce datované dnem 16. 12. 2014 a doručené navrhovateli dne 17. 12. 2014 správní orgán uvádí následující.

Správní orgán je příslušný i k rozhodování o žádosti o určení právního vztahu, které je zvláštním typem řízení, jak je uvedeno v § 142 správního řádu, neboť je příslušný k rozhodování sporu ve sporném řízení, jak je uvedeno výše.

Aby mohl správní orgán o žádosti na určení právního vztahu rozhodnout, musí být splněny náležitosti uvedené v § 142 správního řádu. V odstavci 1 uvedeného ustanovení je stanovena podmínka, že žadatel (navrhovatel) prokáže, že toto rozhodnutí o určení vzniku, trvání nebo zániku právního vztahu je nezbytné pro uplatnění jeho práv, a v odstavci 2 je pak uvedeno, že správní orgán nevydá rozhodnutí o určení právního vztahu, jestliže může otázku jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení.

Tento názor vyplývá i ze závěrů Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 118/2012 ze dne 5. 10. 2012 „Podmínky řízení o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu a vztah tohoto typu řízení k řízení spornému podle § 141 správního řádu“. Zde je uvedeno, že podmínky řízení o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu jsou obdobné podmínkám podání žaloby podle ustanovení § 80 písm. c) občanského soudního řádu (dále též „o.s.ř.“), a proto lze při interpretaci ustanovení § 142 správního řádu vycházet analogicky z výkladu a právních názorů vyjádřených v judikatuře k o.s.ř. Jedná se např. o *rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 23 Cdo 2332/2013, který v právní větě uvedl, že naléhavý právní zájem o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je dán zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce, nebo kde by se bez tohoto určení jeho právní postavení stalo nejistým. Žaloba domáhající se určení podle ustanovení § 80 písm. c) o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013, nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat o splnění povinnosti podle ustanovení § 80 písm. b) o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013. Určovací žaloba podle § 80 písm. c) o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013, je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu*

a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Přitom příslušné závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobci domáhají.

Správní orgán při posuzování žádosti navrhovatele na vydání rozhodnutí o určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014 vycházel jak z § 142 správního řádu, z uvedených závěrů Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, tak i z ustálené soudní judikatury k § 80 o.s.ř. prezentované např. výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR. Zejména se zabýval otázkou, zda rozhodnout o určení právního vztahu je nezbytné pro uplatnění práv žadatele, nebo stačí, aby danou věc rozhodl správní orgán v jiném řízení jako předběžnou otázkou.

Jak správní orgán II. stupně v rozhodnutí o rozkladu uvedl, jde o sporné řízení, tedy nastala podmínka uvedená v § 142 odst. 2 správního řádu, ve kterém je možno otázku případné neplatnosti výpovědi Účastnické smlouvy řešit např. podle § 57 správního řádu jako předběžnou otázku, a nevydat rozhodnutí o určení právního vztahu. Jak vyplývá z předchozí části odůvodnění, není pro rozhodnutí věci tuto otázku jako předběžnou třeba řešit.

Správní orgán se dále zabýval ve smyslu § 142 odst. 1 správního řádu a ustálené judikatury k § 80 o.s.ř. žádostí o určení právního vztahu, tj. o určení neplatnosti podané výpovědi v tom smyslu, zda je či není ohroženo právo navrhovatele nebo jeho právní postavení, a zda je tedy nezbytné rozhodnutím o určení právního vztahu eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v daném právním vztahu, resp. zda je dán naléhavý právní zájem na takovém rozhodnutí, zda toto rozhodnutí může vytvořit pevný základ pro právní vztahy účastníků sporu, či by takové rozhodnutí svými důsledky mohlo předejít budoucím sporům před správním orgánem, nebo zda je třeba posílit tímto rozhodnutím hmotně právní postavení účastníků řízení v dalších jejích právních vztazích.

Správní orgán neshledal na základě vyhodnocení předložených podkladů navrhovatelem a po posouzení daného stavu, že by byl dán naléhavý právní zájem na vydání rozhodnutí o určení a že by takové rozhodnutí svými důsledky mohlo předejít budoucím sporům vedeným před správním orgánem. Rovněž správní orgán v tomto řešeném případě neshledal, že by požadované rozhodnutí odstranilo nejistotu navrhovatele v daném právním vztahu, či by byla jeho práva ohrožena.

K tomuto závěru dospěl správní orgán na i základě prokázané skutečnosti, jak bylo výše uvedeno, a to že navrhovatel již nedisponuje žádnými mobilními telefonními čísly, na nichž by mu mohl odpůrce poskytovat služby elektronických komunikací. (Navrhovatel sám tvrdil, že jeho zákazníci uzavřeli sami na předmětná telefonní čísla nové přímé smluvní vztahy s novými poskytovateli služeb elektronických komunikací).

Podle správního orgánu nebyly naplněny důvody/podmínky pro vydání rozhodnutí o určení podle § 142 odst. 1 správního řádu a ve smyslu výše uvedené ustálené judikatury, tj. nebyl shledán naléhavý právní zájem k tomu, aby správní orgán řešil rozhodnutím otázku určení právního vztahu v podobě platnosti či neplatnosti úkonu výpovědí, ke které mělo údajně dojít dopisem odpůrce ze dne 16. 12. 2014.

Navíc naléhavý právní zájem navrhovatele na vydání takového rozhodnutí ve smyslu výše uvedené právní úpravy a ustáleného právního názoru k problematice žalob na určení právního vztahu nebyl v žádosti o určení právního vztahu navrhovatelem ani tvrzen, tudíž ani prokázán. K tomu správní orgán uvádí, že v řízení o určení právního vztahu leží důkazní břemeno na žadateli, zde na navrhovateli, který musí prokázat, že vydání takového deklaratorního rozhodnutí je nezbytné pro uplatnění jeho práv, tj. že je dán důvod pro vydání rozhodnutí o určení. Takové rozhodnutí o určení by nezabránilo ani předpokládanému

budoucímu sporu o náhradě škody, kvůli kterému se navrhovatel, jak sám uvedl, domáhal vydání tohoto rozhodnutí o určení.

Rozhodovat o náhradě škody nepřísluší správnímu orgánu, ale soudu, který je navíc oprávněn posoudit otázku platnosti či neplatnosti výpovědi jako předběžnou otázku v rámci posouzení vzniku nároku na náhradu škody. Správní orgán tak nevidí důvod, aby ve správním řízení samostatně posuzoval existenci či neexistenci právního vztahu, resp. neplatnost výpovědi podané odpůrcem, když by navíc zasahoval svým rozhodnutím do rozhodovací pravomoci soudu v rámci řízení o náhradě škody.

S ohledem na uvedené, kdy správní orgán ani v této části návrhu navrhovatele (o určení právního vztahu) nemohl vyhovět, nastaly důvody pro zamítnutí návrhu i v této části.

Vzhledem k výše uvedenému správnímu orgánu nezbylo než o celém návrhu navrhovatele rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí, tj. návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítnout.

Závěrem správní orgán uvádí, že důvody, pro které byl návrh navrhovatele zamítnut, jsou podle správního orgánu dostatečné pro zamítnutí návrhu v celém rozsahu, proto i z důvodu procesní ekonomie by bylo nadbytečné se podrobně zabývat dalšími námitkami odpůrce, zvláště za situace, kdy se odpůrce plně ztotožnil se závěry správního orgánu, kterým byl návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítnut.

K výroku II., kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, je třeba uvést, že odpůrce měl ve věci samé plný úspěch, proto by měl podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích vůči procesně neúspěšnému navrhovateli právo, aby mu tento v plném rozsahu nahradil náklady řízení, které účelně vynaložil k uplatňování svého práva. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že odpůrce žádné náklady řízení nevznikly, nemohly mu být správním orgánem přiznány. Proto bylo správním orgánem o nákladech řízení rozhodnuto tak, jak je uvedeno v části II. výroku rozhodnutí a každá strana sporu si tedy nese své náklady, které jí s tímto řízením vznikly.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu